

1887-03-11

AFSENDER

H.C. Aggersborg, Wilhelmine Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Modtagersted:
Rom

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Susette Cathrine Holten
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 95

DOKUMENTINDHOLD

Wilhelmine Skovgaard og H.C. Aggersborg glæder sig til at Joakim og Agnete Skovgaard vender hjem til Danmark.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 95

Kjøbenhavn d 11 Marts 1887

Kjære Joakim!

Det er med en fornøielig Følelse af at der nu ikke er længe til den Tid da vi ikke mere behøve at skrive til hinanden, at jeg begynder dette Brev, Hjertet bliver saa varmt i mig naar jeg tænker mig selv i Dit og Agnetes hyggelige Hjem i aaben og fortrolig Samtale med Eder. Jeg mener lige som Du kjære Joakim at det ikke vil blive underligt men velsignet atter at komme [være] i det gamle Hjem med Din kjære Hustru og saa som Du siger den Velsignelse som der ligger bagved, jeg beder den gode Gud at han vil velsigne Eders Hjem være med Agnete og hjælpe hende igjennem hvad der nu forestaar hende ja at han vil holde sin beskyttende Haand over Eder alle. Du taler om vores kjære Land om det maa have det godt ja vem kan vide hvad der vil komme men som det nu er saa kunde det saamen være

-2-

meget godt, Vorherre har skjænket os saa meget som vi burde være glade og taknemlige for, men det er Menneskelivet udadtil saaledes som det rører sig i de store Magter saavel blandt høie som lave, der nu forekommer mig at være herligt at see paa. Jeg har intet Øieblik tabt Troen paa Troen paa og [at] der ogsaa er en god og sund Kjærne tilbage i os lille danske Folk, men om den er saa kraftig at Vorherre vil give den Fremgang og Vext saa den kan faa Magt til at kue det Slette som nu er ovenpaa det kan vi jo kun bede til og haabe paa. I saadanne Tider er dog Hjemmet den Plet hvor Aandslivet skal finde sin bedste Næring, jeg tænker med Glæde paa Dig og Agnete thi jeg troer at I to fører Troe Haab og Kjærlighed ind i det nye Hjem og deraf vil Eders Aandsliv fange Liv og Kræfter. Anna er nu rask men mangler rigtignok endnu Kræfter hun har dog begyndt at gaa ud, thi i denne Tid har vi haft et deiligt Veier, men i de sidste Dage har det atter begyndt at blive koldere. Onkel og jeg har det godt

-3-

bliver det saaledes ved, vil Du finde os tre gamle omtrent som da Du reiste, forøvrigt lever vi stille og temmeligt ensformigt som vi pleie der er intet derom at fortælle, for mig er denne Tid en Ventetid, thi jeg glæder

mig saa meget [til] naar Du og Agnete og Cathrine komme hjem. Hermed sender jeg Cathrines sidste Brev men jeg mener men jeg synes Du skulde beholde dem til Du kommer hjem thi det sparer dog paa Postpengene. Onkel har Lyst til at benytte den Plads som jeg levner for ogsaa at skrive lidt til Dig, det er jeg glad ved, for jeg synes ikke jeg har mere at sige Dig denne Gang. Med de kjærligste Hilsener til Agnete er jeg Din hengivne Faster

Vilhelmine Skovgaard

S 11/3 87

Kjære Joakim.

Endskjøndt jeg først idag modtog Dit kjærkomne Brev af 6te og 7de ds, hvormed fulgte Breve fra Cathrine og en Seddel til Niels, hvem den skal blive levet til naar jeg seer ham, senest paa Torsdag, vil jeg dog benytte denne Plads i Din Fasters Brev til at udtale min

-4-

Glæde over [at Du erkjender i Brevet] nu at være i det lykkelige Land, hvor kun godt gifte Sjæle komme, og at Du derfor ikke er misundelig paa Cathrine for hendes Lyksalighed i Ægypten, samt over at det ikke vil vare mange Uger forinden Du og Agnete vende Næsen hjemad, hvor det ret vil være [os] en Fryd atter at samles. Ihvorvel Agnete vel sagtens har glemt endél af hendes musikalske Færdighed vil denne vistnok snart komme igjen, dersom der kan faaes et godt Fortepiano, hvormed I Begge i alle Henseender kunne være tilfreds med. Jeg glæder mig til baade at besøge Eder i det nye Hjem og at see Eder og Agnetes Familie i Classenshave, hvorhen vi forhaabentlig, om det bliver et tidligt og godt Foraar, til den Tid ere flyttede ud. Der skal være en ny Gade fra Rosenvængets Alle og til Stranden, i hvilken Anledning Hammerich har havt fat i mig for at [jeg skal] tillade at denne blev lagt over den lille Ø og Spidsen mod Nord af den store Ø, hvilket jeg har afslaaet, saa at den rimeligvis bliver lagt i Agaards Alle. Naar jeg har modtaget den sidste Del af Dit Stipendium og betalt Beløbet, som de tidligere modtagne Summer paa Dit [?] i Landmandsbanken agter jeg at tilskrive Dig et ordentligt Brev. Lev nu vel, og vær med den kjære Agnete. Kjærligst hilset af Din hengivne Onkel Christian

København d 11 Marts 1884

Kjære Joakim!

Det er med en forvædetlig Følelse af at
der nu ikke er længe til den Tid da vi
ikke mere behøve at skrive til hinanden,
at jeg begynder dit Brev, Hjertel bliver
få varmt i mig naar jeg tænker mig
jule i Dit og Agnetes hyggelige Hjem i
åaben og fortrøstlig Samtale med Edet.
Jeg mener lige som Du kjære Joakim
at det ikke vil blive vinderligt men
velsigent alles at komme ^{vor} i dit gamle
Hjem med Din kjære Hustru og få
som Du siger med den Velsignelse som der ligger
bagved, jeg beder du gøre Gid at han vil velvære
Eders Hjem vore med Agnete og hvide kumle
igjennem hvad der nu forstaaes kunde ja at
han vil holde sin beskigtede Haand over Edet
alle. Du taler om vores kjære Land om det maa
have det godt ja vi kan vide hvad der vil komme
men som det nu er for kært det saame vore

meget godt, Vorherre har skjænket os så meget som vi
børde være glade og taknemlige for, men det er skæbne.
Skæbne indadtil jaaløst som det rører sig i en stormkast
jaavel blandt høie som Lave, der nu forekommer
mig at være herligt at se paa. Jeg har indt. Skibets
tabt Tromper Tromper ^{at} og der ogsaa er en god og
finn. Hvor tilbage i os lille danske Folk, men
om det er for kraftig at Vorherre vil give den Fremgang
og Væxt saa den kan faa skag til at kine det Stille som
vi er overpaa det kan vi jo kin beth til og haabe
paa. I saadanne Tider er dog Hjernen med den
Det hvor Aandelivet skal finde sin beth
Koring, jeg tænker med Glæde paa Dig og Agnete
thi jeg troer at I to giver Troe Haab og Hjortighed
ind i det nye Hjem og deraf vil den Aandel
fang. Liv og Krofter. Anna er mi roste men
mangler rigtig nok endnu Krofter hiin har
dog begyndt at gaa ind, thi i denne Tid har vi haft
et deligt Været, men i de første Dage havde det
begyndt at blive koldere. Onkel og jeg har det godt

bliver del forledes ved, vil Du finde os her ganske som
som da Du rejste, forøvrigt lever vi stille og temmelig
ensformigt som vi pleie der er intet derom at fortælle,
for mig er denne Tid en Ventetid, thi jeg glæder mig for
ineget til naar Du Agnete og Cathrine kommer hjem.
Hermed finder jeg Cathrines sidste Brev mig givet
men jeg synes Du skulde beholde den til Du kommer
hjem thi det sparer dog paa Postgangen. Endelig har
Løjtnant let at hengi sig den Plads som jeg her lever for og
at skrive lidt til Dig, det er jeg glad ved for jeg synes ikke jeg
har mere at sige Dig samme Gang. Altid din kjærligste
Hilfsmænd til Agnete er jeg Din hengivne Poppel

Vilhelmine Skovgaard

Hjertelig hilsen.

8 1/2 87

Endelig end jeg først idag modtog Dit hjertelige Brev
af 6. d. 87, hvorefter fulgte Brev fra Cathrine og en
Seddel til Nels, hvem den Plads havde været til naar
jeg var her. Senest fra Tirsdag, vil jeg dog bringe
denne Plads i Din Tante's Brev til at udtale min

at hverken i det ene eller det andet
 Glæde over nu at være i det lykkelige Land, hvor kun
 godt gik og alle komme, og at du derfor ikke er
 misundelig paa Catharine for hendes Lykkelighed i
 Egypten, samt over at det ikke vil være mange
 Uger forinden du og Agnete vander Næsen hjemad,
 hvor det vel vil være en Fryd at mødes.
 Hvorvel Agnete vel sagtens har glemt endel
 af hendes museliske Færdighed vil denne
 vistnok snart komme igjen, da som du kan
 gaaes et godt Fortepiano, hvormed I Begge i
 alle Henseender kunne være tilfreds.
 Jeg glæder mig til baade at besøge eder i det
 nye hjem, og at se eder og Agnetes Familie
 i Glæssenshave, hvorhen vi forhåbentlig om
 det bliver et hurtigt og godt forår, til den Tid
 er flyttede ud. Her skal være en ny Gade fra
 Rosenwangs Alle og til Stranden, i hvilken Anledning
 Hammerich har givet mig for at lade at
 denne blev lagt over den lille Pag, Spidsen mod
 Nord af den Store G, hvilket jeg har afsluttet, saa
 at den rimeligvis bliver lagt i Røgers Alle.
 Saa jeg har modtaget den sidste del af det Tilfælde
 og vilke Debet, som de tidligere modtagne, som det
 vedrører i Landmændenes og jeg at hjælpe dig at undersøge den
 så nu vel, og var med den Store Agnete. Hvilket vilke af den Store
 Anne Christen